

Arrest

nr. 263 832 van 18 november 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 28 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U verklaarde over de Djiboutiaanse nationaliteit te beschikken en uit Djibouti Ville afkomstig te zijn en te behoren tot de meerderheidsclan Isse (> Yonis Muse). Op 21 december 2015 neemt u deel aan een viering van uw clan. De autoriteiten vallen de aanwezigen van deze viering aan. U wordt opgepakt en wordt voorwaardelijk vrijgelaten voor u voor de rechtbank moet verschijnen. U verlaat Djibouti op 28 december 2015 en reist via Turkije naar België. U komt in België toe op 25 juli 2017 en dient een **eerste verzoek tot internationale bescherming** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) op 26 juli 2017. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming wordt door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS) genomen op 14 augustus 2017.*

Op 28 augustus 2017 dient u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) een beroep in tegen deze beslissing, doch de beslissing van het CGVS wordt gehandhaafd bij arrest (arrestnr. X) op 8 september 2017.

U keert niet terug naar uw land van herkomst.

*Op 29 september 2017 dient u een **tweede verzoek** in bij de Belgische asielinstanties. Op 11 oktober 2017 besluit het CGVS tot een weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U tekent hiertegen beroep aan bij de RvV op 26 oktober 2017. Op 31 oktober 2017 verwerpt de RvV uw beroep (arrestnr. 194.558). U keert niet terug naar uw land van herkomst.*

*Op 16 februari 2018 dient u een **derde verzoek** in bij de DVZ. Op 19 maart 2018 besluit het CGVS tot een weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U tekent hiertegen beroep aan bij de RvV op 28 maart 2018. Op 21 augustus 2018 verwerpt de RvV uw beroep (arrestnr. 207.973). U keert niet terug naar uw land van herkomst.*

*Op 3 april 2019 dient u een **vierde verzoek** in. Uit uw verklaringen voor de DVZ (dd. 15/10/2019) blijkt dat u in september 2018 deelgenomen heeft aan een vergadering van MJO-Europe (Mouvement des Jeunes de l'Opposition – Europe) en dat u eveneens heeft deelgenomen aan vele activiteiten van MRD Vlaanderen (Mouvement pour le Renouveau démocratique et le Développement). U verklaart eveneens dat u op 6 april 2019 verkozen werd als vice-presidente van MRD België en dat u als journaliste werkt voor La Voix de Djibouti (verder LVD). Het CGVS besluit op 6 november 2019 tot een weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U tekent op 22 november 2019 een beroep aan bij de RvV. De RvV vernietigt de beslissing van het CGVS op 9 juli 2020 (arrestnr. 238.317), waarna het CGVS uw verzoek ontvankelijk verklaart op 21 september 2020.*

U verklaart voor het CGVS dat u na uw vrijlating uit het gesloten centrum in contact kwam met MJO-Europe en MRD België. In september 2018 nam u voor de eerste maal deel aan een vergadering van MJO-Europe en in november 2018 nam u voor de eerste maal deel aan een vergadering van MRD. Op 6 april 2019 wordt u verkozen tot vice-presidente van MRD België. U werkt sinds januari 2019 als nieuwslezeres voor La Voix de Djibouti. Sinds oktober 2018 heeft u geen contact meer met uw familie in Djibouti omdat zij bedreigd worden door het regime. Enkel uw broer H. die in Ethiopië verblijft houdt u op de hoogte van de situatie van uw familie.

U legt in het kader van uw huidige verzoek volgende documenten neer: foto's en een activiteitenlijst van MRD te

België, een overzicht van posts op Facebook, drie artikels die u zelf geschreven heeft, een attest en een lidkaart van MRD, een attest en een lijst met links van LVD, een brief van uw advocaat en een USB-stick. Op deze USB-stick staan volgende bestanden: een video van een uitzending van TV5Monde, diverse filmpjes omtrent manifestaties voor de Djiboutiaanse ambassade te Brussel, 17 audiofragmenten van nieuwsuitzendingen voor radio LVD in zowel de Somalische als de Franse taal en een overzicht van de nieuwsuitzendingen waarbij u betrokken was.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Ten eerste blijkt dat u volhardt in de asielmotieven die u aanbracht tijdens uw eerste drie verzoeken om internationale bescherming, nl. dat uw broer S. het land heeft moeten verlaten omdat ze hem naar het

politiekantoor hebben meegenomen omdat er een oproepingsbrief was voor uzelf en ze u niet konden vinden (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 03/03/2021 (verder notities CGVS 4), p. 7-8) en dat leden van uw clan Yonis Musse o.m. geen werk kunnen vinden. U verklaart verder dat u na het massacre van 21 december 2015 verbannen werd (notities CGVS 4, p. 12). **Uw betrokkenheid bij de herdenking die aanleiding gaf tot het massacre van 21 december 2015 werd echter noch door het CGVS, noch door de RvV aannemelijk geacht.**

Vervolgens roept u een vrees voor vervolging vanwege de Djiboutiaanse autoriteiten in omdat u **vicepresidente bent geworden van de politieke partij Mouvement pour le Renouveau Démocratique et le Développement (verder MRD) en dat u journaliste (nieuwslezeres) bent voor La Voix de Djibouti** (verder LVD) (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 24/08/2018 (verder notities CGVS 4), p. 12).

Hierbij wordt opgemerkt dat u in het kader van uw drie eerdere verzoeken niet aannemelijk gemaakt heeft dat u reeds voor uw aankomst in België door het Djiboutiaanse regime geïdendeerd werd. Wat betreft uw activiteiten in België geldt er een bijzondere bewijslast. Immers, indien een verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, o.m. met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene die door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden. Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten. **Het is echter niet aannemelijk dat u in het geval van een terugkeer naar Djibouti problemen zou kennen omwille van het feit dat u sinds uw aankomst in België politiek actief zou zijn voor een Djiboutiaanse oppositiepartij, dan wel als journaliste (nieuwslezeres) voor LVD, noch dat de Djiboutiaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn.** In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, maakte u het immers niet aannemelijk dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Djiboutiaanse autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Djiboutiaanse autoriteiten uw handelingen niet op voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België. Dit is des te frappanter aangezien u in uw verzoekschrift tegen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van 6 november 2019 stelt dat u zich reeds in Djibouti engageerde tegen de mensenrechtenschendingen (verzoekschrift, p. 8). Er kan immers niet ingezien worden waarom u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming de Belgische asielinstanties niet zou inlichten over uw engagement tegen de mensenrechtenschendingen in Djibouti. Bovendien blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u zich voor uw vertrek uit Djibouti niet engageerde, maar dat als u nu terugkijkt naar uw leven in Djibouti het precies is alsof u akkoord ging met het onrecht (notities CGVS 4, p. 15). Gevraagd naar uw leven in Djibouti, legt u evenmin enige verklaringen af waaruit een engagement tegen de mensenrechtenschendingen kan blijken (notities CGVS 4, p. 4-5).

Verder blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ (dd. 15/10/2019) niet dat de Djiboutiaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw politieke activiteiten in België (VVV 3, vragen 15-22). Uit uw verzoekschrift tegen de beslissing van het CGVS van 6 november 2019 blijkt eveneens dat u uw vrees voor vervolging niet baseert op uw persoonlijke situatie, maar op de algemene politieke situatie in Djibouti (verzoekschrift, p. 10). Voor het CGVS verklaart u echter dat mensen je beledigen via sociale media (facebook), dat dit van het regime komt, maar dat u daar niet veel aandacht aan schenkt (notities CGVS 4, p. 24-25). Gevraagd naar de beledigingen via facebook, herhaalt u daar niet veel aandacht aan te schenken, maar dat de overheid bedreigingen uit aan mensen die vertrokken zijn. **Gevraagd of u zelf al beledigingen kreeg, antwoordt u ontkennend.** Gevraagd of iemand anders u daar iets over gezegd heeft, antwoordt u wederom ontkennend. Later tijdens het onderhoud **gevraagd of iemand al opmerkingen gemaakt heeft over uw journalistieke activiteiten, antwoordt u ontkennend** (notities CGVS 4, p. 30). Ter bevestiging gevraagd of niemand u iets gezegd heeft over LVD, verklaart u in uw eigen bewoordingen "Neen, ik heb geen bedreigingen gehad," waarna u verklaringen aflegt over opmerkingen m.b.t. de technische aspecten van de opnames die u maakt.

Gevraagd naar het contact met uw familie in Djibouti, verklaart u dat ze u zeiden dat ze al genoeg problemen hadden in het dagelijkse leven (notities CGVS 4, p. 7-8). Gevraagd over welke problemen ze het hadden, legt u verklaringen af aangaande **uw broer die Djibouti moest verlaten in 2017** omdat hij problemen had omwille van uzelf – welke problemen u in het kader van uw eerste verzoek tot internationale bescherming niet aannemelijk wist te maken. Daarenboven wordt opgemerkt dat u even later verklaart dat **uw broers sinds begin 2016 niet meer teruggekeerd zijn naar Djibouti**. Nogmaals gevraagd wat uw broer H. (de enige van uw broers en zussen waar u contact mee onderhoudt) u vertelt, legt u verklaringen af waaruit enkel blijkt dat uw familie in Djibouti geen werk kan vinden – wat u in het kader van uw eerste verzoek reeds in verband bracht met uw behoren tot de clan Yonis Musse (notities persoonlijk onderhoud dd. 09/08/2017, p. 7). Pas later tijdens het onderhoud verklaart u echter plots dat uw broer u vertelt dat uw familie ook bedreigd wordt en dat hij u zegt te stoppen met het journaal (notities CGVS 4, p. 30-31). Gevraagd wanneer deze bedreigingen begonnen, verklaart u dat ze u dat niet gepreciseerd hebben, maar sinds u op het terrein bent – u verklaart reeds actief te zijn als journaliste sinds begin 2019 (notities CGVS 4, p. 25) en u de eerste maal deelnam aan een vergadering van MRD in november 2018 (notities CGVS 4, p. 16). Echter, nog even later verklaart u dat uw broer u de eerste keer in december, zo'n 3 maanden voor het onderhoud, vertelde dat u het (uw journalistieke activiteiten) moest verminderen voor de familie (notities CGVS 4, p. 31). Gevraagd of uw broer u nog iets anders over de situatie van uw familie vertelde, verklaart u dat hij zei dat hun situatie kritiek is, dat ze allemaal werkloos zijn en dat ze het moeilijk hebben. Weer vermeldt u niets over bedreigingen die zouden geuit zijn aan het adres van uw familie. Gevraagd of uw familieleden in Djibouti u tijdens het laatste contact – in oktober 2018 (notities CGVS 4, p. 7) - iets over hun moeilijke situatie zeiden, antwoordt u echter ontkennend, en verklaart u “Mama zei dat ik moest opletten en dat ze geen problemen wilde met het regime. Ik moest dat vermijden.” **Gelet op het geheel aan vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u, dan wel uw familie, in de negatieve belangstelling staat van of dat u of uw familie vervolgd wordt door de Djiboutiaanse autoriteiten omwille van de politieke, dan wel de journalistieke activiteiten die u ontplooit in Europa. Uw verklaringen over bedreigingen aan het adres van uw familie zijn dermate vaag en inconsistent dat hieraan geen geloof kan worden gehecht.** Opgemerkt wordt dat u, hoewel u verklaart dat u in april 2020 tijdens een live-uitzending van LVD beledigd werd (notities CGVS 4, p. 24), hier geen begin van bewijs van voorlegt.

Bovendien kan ook uw oprecht politiek engagement in vraag gesteld worden en kan u het opportunistische karakter van dit engagement niet weerleggen.

Het opportunistische karakter van uw politieke activiteiten wordt immers reeds bevestigd door het feit dat u wel zeer snel als vice-presidente van MRD aangesteld werd en uw ontwijkende verklaringen m.b.t. uw lidmaatschap bij MRD in de periode vóór deze aanstelling. Immers, in september 2018 – één maand nadat het beroep inzake uw derde verzoek werd verworpen - nam u de allereerste maal deel aan een politieke vergadering – georganiseerd door MJO - in uw hele leven (notities CGVS 4, p. 15-17), waarna u in november 2018 de eerste maal deelnam aan een vergadering van MRD. Gevraagd hoe u lid werd van MRD, vraagt u eerst of de interviewer naar activiteiten vraagt. Nogmaals gevraagd hoe de inschrijving als lid gebeurde, ontwijkt u de vraag wederom en legt u onmiddellijk verklaringen af over uw benoeming tot vice-presidente. U verklaart immers dat Khadija uw naam opgegeven heeft als lid van MRD en dat ze zei dat u moest komen als u lid van de raad zou worden, waarna u uw belofte hield en u deelnam aan activiteiten van MRD. Gevraagd of u lid van het comité zou worden sinds het begin, verklaart u dat ze u voorgesteld hebben om deel te nemen aan het mandaat en dat de president (van MRD België) u vroeg of u vice-presidente of secretaris voor de jeugd zou worden. Gevraagd wat u al gedaan had voor u dit voorstel kreeg, ontwijkt u wederom de gestelde vraag en verklaart “Ik heb niets gedaan. Ik was aanwezig (bij de vergadering ter stemming/benoeming van het nieuwe comité). Ze zeiden dat ik en H. nieuw waren en dat er een nieuwe raad was. Ze vroegen of ik dat zou doen. Hij zei dat er een mandaat vrij kwam. Ze hebben gevraagd of ik vice-presidente zou worden. Er was nooit eerder een vrouw vice-presidente in MRD België.” Hoewel u verklaart voor uw aanstelling als vice-presidente wel deelgenomen te hebben aan alle activiteiten in België (notities CGVS 4, p. 18), kreeg u deze functie wel uitermate snel aangeboden. **De snelheid waarin u de functie van vice-presidente aangeboden kreeg, valt nog meer op aangezien u zich voor uw vertrek uit Djibouti niet politiek engageerde (zie supra). Uw verklaringen dienaangaande geven eerder een beeld weer van een systeem dat op poten gezet werd om verzoekers in staat te stellen een internationale bescherming te bekomen.**

Uit uw verklaringen aangaande uw taken als vice-presidente blijkt dat u de president (voorzitter) dient te vervangen wanneer hij afwezig is (notities CGVS 4, p. 20), maar in eerste instantie legt u geen

verklaringen af waaruit blijkt dat u enige andere taken heeft als vice-presidente. Gevraagd of u nog andere verantwoordelijkheden of taken heeft, verklaart u journaliste te zijn voor LVD, een taak die, zoals blijkt uit uw verklaringen, niet uitsluitend weggelegd is voor de vice-president van MRD België. Nogmaals gevraagd of u andere verantwoordelijkheden heeft, verklaart u dat u deelneemt aan het comité en dat u ideeën kan doorgeven. Uit het verzoekschrift n.a.v. de beslissing die door het CGVS genomen werd op 6 november 2019 blijkt echter dat u als vice-presidente ook opgedragen werd om voormalige leden van de partij te contacteren om hen zodoende aan te moedigen opnieuw deel te nemen aan de activiteiten (verzoekschrift, p. 9). U legt zelf echter geen verklaringen af waaruit blijkt dat deze taak aan u opgedragen werd in het kader van uw functie als vice-presidente. **U blijft zeer oppervlakkig wanneer gepeild wordt naar uw taken en verantwoordelijkheden als vice-presidente van MRD.**

Van iemand die de functie van vice-president in een politieke partij bekleedt, kan bovendien verwacht worden dat hij of zij op de hoogte is van belangrijke gebeurtenissen die betrekking hebben op deze politieke partij. Uw kennis over de situatie van MRD in Djibouti blijkt echter zeer beperkt. Gevraagd of MRD bij de komende verkiezingen in Djibouti zal deelnemen, verklaart u o.m. dat er een arrestatiebevel was en dat MRD niet kan deelnemen aan verkiezingen, dat het gerecht wel de kant van MRD gekozen heeft, maar dat de staat nog niet heeft goedgekeurd of ze mogen deelnemen of niet (notities CGVS 4, p. 10). Later verklaart u dat MRD illegaal is en ze niet kunnen deelnemen aan verkiezingen (notities CGVS 4, p. 19-20). U verklaart verder dat MRD sinds 9 juli 2008 als partij niet kan deelnemen (aan de verkiezingen) en "Op dit moment heeft het internationale gerecht de rechten wel erkend om deel te nemen aan de verkiezingen, maar het regime heeft nog niet geantwoord of ze mogen deelnemen of niet." Gevraagd naar de reden dat MRD illegaal werd, verklaart u dat het regime een wetsartikel gemaakt heeft dat iemand geen dubbele nationaliteit mag hebben om op te komen bij de verkiezingen en dat ze niet willen dat de president van MRD deelneemt omdat hij zowel de Belgische als de Djiboutiaanse nationaliteit heeft. Gevraagd of het regime nog een andere reden hiervoor heeft opgegeven, verklaart u dat het regime geen veranderingen wil. Nogmaals gevraagd of het regime andere redenen opgegeven heeft waarom MRD illegaal verklaard werd, verklaart u niet te weten of er nog andere redenen zijn, waarna u verklaart dat hij (de president van MRD), meerdere keren opgepakt werd en dat hij sinds 2017 niet meer is teruggekeerd naar Djibouti. **Het is echter niet aannemelijk dat u, indien u zich oprecht engageert voor MRD, niet weet dat de politieke rechten afgenomen werden van Daher Ahmed Farah, voorzitter van MRD, en dat MRD illegaal verklaard werd nadat de Djiboutiaanse autoriteiten hem ervan beschuldigden samen te werken met de Eritrese autoriteiten om het Djiboutiaanse regime omver te werpen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Het is niet aannemelijk dat u als vice-presidente hier geen weet van heeft, waardoor de geloofwaardigheid van uw oprecht engagement nog verder aangetast wordt.**

U spreidt hier en daar wel enige kennis over actuele onderwerpen betreffende de Djiboutiaanse oppositie tentoon, maar u slaagt er niet in een reëel engagement aan te tonen betreffende deze items wanneer gepeild wordt naar uw eigen politieke activiteiten en bezigheden. Gepeild naar concrete activiteiten die u – zijnde de vice-presidente van MRD in België - had, komt u vaak niet verder dan oppervlakkige stellingen (over het niet mogen deelnemen aan de verkiezingen, over het 5e mandaat van de president, over lidgelden en praktische organisatie van manifestaties), maar kan u niet aantonen dat uw politieke overtuiging dieper gaat dan een – opportunistisch - lidmaatschap van een Djiboutiaanse oppositiepartij in België. Uw veelvuldige verwijzingen naar de onmogelijkheid om bij elkaar te komen omwille van de Covid-pandemie (notities CGVS 4, p. 13 + p. 16 + p. 21-23) ontslaan u er – zeker als vice-presidente van een politieke partij – immers niet van grondig op de hoogte te blijven en afstandscontacten te blijven onderhouden met mensen die van belang zijn in uw beweerde politieke strijd. U bent actief op sociale media en beschikt over de mogelijkheden om contacten aan te gaan en te blijven onderhouden met gelijkgestemden (notities CGVS 4, p. 20-24). Uw advocaat vermeldde in uw verzoekschrift dat uw engagement weliswaar recent is, maar **'rijk en intensief'** (verzoekschrift, p. 8). U slaagt er echter niet in dit aan te tonen hoewel u meermaals werd gevraagd naar uw activiteiten (notities CGVS 4, p. 6 + p. 9-10 + p. 13-14 + p. 17-18 + p. 20-23)

Daarenboven vermeldt het reeds eerder genoemde verzoekschrift dat u **'bijzonder actief'** bent bij LVD (verzoekschrift, p. 8), waardoor verwacht mag worden dat u een ruime beschrijving van uw activiteiten kan geven. Aangaande de stelling dat u 'bijzonder actief' bent bij LVD, wordt nog opgemerkt dat u **slechts één maal per maand een nieuwsuitzending voorleest** omdat u het nu enkel in de Franse taal doet en er veel journalisten in de Franse taal zijn (notities CGVS 4, p. 28-29) en dat u **soms manifestaties zelf filmt (opneemt), maar op die momenten zelf niet spreekt voor de microfoon**

(notities CGVS 4, p. 25). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u in de **periode juni-oktober 2019 een vakantie opnam** van uw activiteiten voor LVD, een periode die wel uitzonderlijk lang duurt om te bekomen van een verkoudheid. U meet uw eigen persoon een grotere rol aan zonder dat u deze aannemelijk kan maken. Aan de hand van deze vaststellingen maakt u uw bijzonder journalistiek activisme niet aannemelijk, en kan geen diepgaand journalistiek engagement worden vastgesteld.

Uw verklaringen over uw activiteiten zijn bovendien niet consistent. Zo verklaart u bijvoorbeeld enerzijds contacten te hebben met journalisten die zich in Djibouti bevinden omdat zij een bron van informatie voor u zijn (notities CGVS 4, p. 9). U vermeldt Osman Y.B. als zo'n journalist met wie u **vaak** praat, u praat met hem **over delicate dingen**. Gevraagd waarover jullie zoal praten komt u niet verder dan te verwijzen naar de verkiezingen en of MRD al dan niet deelneemt. **Jullie praten – zoals u verder verklaart - blijkbaar niet over andere dingen**. Wanneer de PO u verder vraagt of jullie regelmatig contact hebben met elkaar – u stelde immers hem vaak te spreken, o.m. over delicate dingen, stelt u plots **niet vaak** contact met hem te hebben en blijkt dat u enkel informatie doorgeeft aan de directeur van LVD. **Waar u zich initieel een actieve rol toedicht en de indruk geeft journalistiek werk te verrichten, blijkt na doorvragen en na het vragen van meer uitleg en informatie dat uw rol zeer miniem is, wat vragen doet rijzen of u überhaupt enige rol speelt.**

Verder verklaart u dat u sinds oktober 2019 het journaal in het Frans voorleest (notities CGVS 4, p. 25), terwijl het door u neergelegde attest van de directeur-generaal van LVD (dd. 18/01/2019) stelt dat u reeds in januari 2019 in de Franse taal op de radio tussenkomt. Daarbij wordt nog opgemerkt dat uw voormalige raadvrouw in haar brief van 29 augustus 2019 stelt dat u artikelen schrijft voor LVD (doc. 7 in groene map, p. 3), hoewel uit uw verklaringen voor het CGVS niet blijkt dat u artikelen schrijft voor (de website van) LVD. Uw verklaringen aangaande uw journalistieke activiteiten komen niet overeen met de door u neergelegde documenten.

Gevraagd of u naast het (voor)lezen van het nieuws als journaliste nog andere dingen doet, verklaart u **een blog te hebben en drie artikelen geschreven te hebben in 2019** (notities CGVS 4, p. 28), over jongeren en werkloosheid, tribalisme en een ziekte. Gevraagd naar de reden dat u gestopt bent met het schrijven van artikelen, verklaart u dat er te veel activiteiten waren (voor MRD), waarna u verder gaat door te stellen “Nu ik niets doe (omwille van de pandemie), en nu er weer veel gebeurt in Djibouti, probeer ik dat terug op te pakken en te schrijven. Er is tijd nodig om een artikel te schrijven. Ik ga nog verdergaan met het schrijven, maar **ik ben wel gestopt met het schrijven.**” Gevraagd waar u de artikels publiceerde, verklaart u dat de eerste op Al Widha was en de andere twee via over-blog. U legde de bewuste artikelen reeds bij de DVZ neer ter ondersteuning van uw huidige verzoek (VVV 3, vraag 17). Er kan echter niet ingezien worden waarom u als zelfverklaarde journaliste, nu er omwille van de huidige covid-situatie minder activiteiten georganiseerd worden en u niets te doen heeft (notities CGVS 4, p. 28) en u verklaart als vice-presidente enkel de president te moeten vervangen wanneer hij afwezig is (notities CGVS 4, p. 20), de pen niet reeds opnieuw ter hand genomen heeft om zelf artikelen te schrijven. **Dit wijst eveneens op een oppervlakkig en opportunistisch karakter van uw journalistieke activiteiten**, te meer daar u omwille van uw journalistieke activiteiten geen problemen heeft aannemelijk weten te maken (zie supra).

Het is verder niet ernstig de Djiboutiaanse autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Djiboutiaanse migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen politieke en/of journalistieke activiteiten ontwikkelen en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Djiboutiaanse staat. Het is daarom des te opvallender dat u het, in het kader van uw huidige verzoek, niet aannemelijk kan maken dat u op dit moment in de negatieve aandacht van de Djiboutiaanse autoriteiten staat (zie supra), te meer daar uw naam reeds sinds april 2019 via de zoekmachine Google in verband gebracht kan worden met MRD of MJO (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Aangaande **de door u geschreven ‘artikelen’ kan nog opgemerkt worden dat zij niet voldoen aan de journalistieke eisen**. Immers, deze teksten werden in zeer slecht Frans geschreven en vermelden geen enkele gebruikte bron. De door u geschreven teksten hebben meer weg van snel geschreven opiniestukken dan van journalistieke artikels.

De door u neergelegde attesten van zowel MRD als LVD hebben een duidelijk gesolliciteerd karakter en gaan niet gepaard met geloofwaardige verklaringen. De door u neergelegde lidkaart van MRD, de neergelegde video's en foto's, op o.m. de USB-stick, en de brief van uw advocaat, tonen evenmin aan

dat u in de negatieve aandacht van de Djiboutiaanse autoriteiten staat of dat uw activiteiten gepaard gaan met een oprecht engagement. Zij kunnen het voorgaande dan ook niet weerleggen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 5 maart 2021. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u het niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk geïsoleerd te worden door de Djiboutiaanse autoriteiten omwille van uw politieke en journalistieke engagementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in het verzoekschrift het volgende middel aan:

"Schending van

- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;*
- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)*
- artikelen 15,16 en 17 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)*
- het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie de rechten van de verdediging*
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen."*

Verzoekster ontwikkelt dit middel als volgt:

"1. De aangehaalde elementen vormen nieuwe elementen

De bestreden beslissing bestrijdt niet dat de nieuwe aanvraag van de eiseres is gebaseerd op elementen die geen verband houden met de drie vorige verzoeken. Zij stelt niettemin dat deze nieuwe elementen niet kunnen leiden tot de erkenning van de vluchtelingstatus.

De verwerende partij stelt evenals dat: [...]

Men kan moeilijk begrijpen waarom de analyse van de geloofwaardigheid met een "grotere van normale strengheid" uitgevoerd moet worden, indien de elementen die aangevoerd werden in het kader van het volgende verzoek geen verband hebben met de elementen aangevoerd in het kader van de eerdere verzoeken die, effectief, ongeloofwaardig werden verklaard.

Dit versterkt strengheid is niet in rechte gerechtvaardigd.

2. De zichtbaarheid van het engagement van de eiseres

De verwerende partij stelt in haar beslissing dat de eiser legde uit dat zij door mensen op sociale media's beledigd is maar toen zij gevraagd werd of zij zelf bedreigingen kreeg, zou zij ontkennend antwoorden.

Het feit dat zij niet persoonlijk geïsoleerd is door bedreigingen en beledigingen betekent niet dat zij niet in het zicht van de Djiboutiaanse overheden kan zijn.

De eiseres heeft uitgelegd dat op de video's waarop zij zichtbaar is, werden bedreigingen en beledigingen gepost. Die zijn gericht aan de opposanten in het geheel, zonder specifiek de eiseres te viseren. Zij is niettemin één van de opposanten die op deze opnames zichtbaar en herkenbaar is. Zij wordt bijgevolg gevisieerd door deze bedreigingen.

Het feit dat de Djiboutiaanse overheden op de hoogte mogen zijn van haar engagement mag bovendien niet enkel getrokken zijn door deze bedreigingen en beledigingen op de sociale media's.

Deze kennis komt, zoals uitgelegd in het eerdere ingediend verzoekschrift, door het feit dat enig Google onderzoek op de naam van de eiseres verwijst naar haar activiteiten bij de oppositie... De verwerende partij bestrijdt dit element niet (zie infra).

Verwerende partij stelt verder dat de eiser zou hebben verklaard dat haar broer haar zou hebben opletten haar activiteiten te verminderen omdat de familie van de eiseres bedreigd zou zijn omwille van deze activiteiten. De verwerende partij beschouwt niettemin dat deze verklaringen niet aannemelijk zijn want vaag en inconsistent.

Verzoekende partij stelt vast dat de verwerende partij een gedeeltelijke lezing maakt van de verklaringen van de eiseres. Zij heeft duidelijk uitgelegd dat haar contact met haar familie zeer beperkt waren en dat zij, door deze, niet veel informatie had daarover. Haar laatste contact met haar broer dateerde van november 2020 (NPO, p. 8). Zij heeft geen contact met haar moeder (NPO, p. 7). Zij heeft geen contact meer al 2018 want "Sinds ik met de activiteiten begonnen ben, heb ik geen nieuws van mijn familie. Ze willen dat niet. Ze hebben zelf al problemen en zeggen dat ze geen risico willen nemen met mij." (NPO, p. 7).

De eiseres heeft bijgevolg alleen maar onrechtstreeks informatie, via haar broer, omdat haar familie weigert met haar te spreken. De broer woont zelf niet meer in Djibouti maar in Ethiopië. Informatie is bijgevolg via via overgemaakt. De eiseres heeft bijgevolg voor begrijpelijke en aannemelijke redenen beperkte informatie over de bedreigingen die tegen haar familie werden geuit. Haar verklaringen mogen in deze omstandigheden niet als "vaag en inconsistent" beschreven zijn.

Verwerende partij benadrukt bovendien dat de eiseres geen bewijs heeft voorgelegd dat zij tijdens de live-uitzending van LVD beledigd was.

De eiseres werd nooit gevraagd om een bewijs te geven van dit element... Deze video mag gezien worden op volgende link: [url]

De beledigingen werden natuurlijk verwijderd door de moderatie...

Verzoekende partij wenst bovendien te benadrukken dat naast de vraag of de eiseres al onder de radar zou zijn van de Djiboutiaanse overheden, blijft de vraag of zij betrappt zou kunnen zijn indien zij naar haar herkomstland terugkeren zou moeten.

Dit is nochtans de kernvraag van haar VIB en de reden waarvoor Uw Raad de beslissing van nietontvankelijkheid had vernietigd.

Het mag niet en het is niet bestreden dat haar engagement is zichtbaar.

Uit de neergelede stukken, komt het wel dat haar engagement publiek is. Haar artikels bevinden zich op internet en zijn gemakkelijk toegankelijk, zoals bevestigd door de verwerende partij die een "Google zoekopdracht" heeft uitgevoerd met de naam van de eiseres.

Een Google-onderzoek verwijst inderdaad rechtstreeks naar het politieke engagement van de eiseres voor MRD.

Uw Raad heeft al in een arrest nr 222.628 van 13 juni 2019, de vluchtelingstatus toegekend aan een politieke opposant op het motief dat zijn naam teruggevonden kon zijn na een Google-onderzoek en verbonden met de oppositie. Die zaak betrof evenals een volgend verzoek tot internationale bescherming en het engagement van de eiser in die zaak werd beschreven door de Raad als beperkt en zonder bewijs van al bestaande bedreigingen: [...]

Het feit dat het niet bewezen is dat het engagement van de eiseres gekend is door de overheden of dat zij bijzonder "onder de radar" zou moeten zijn van deze overheden is bijgevolg niet afdoend om te concluderen dat zij geen vrees voor vervolging zou kunnen kennen omwille van haar politieke engagement.

Dat deze autoriteiten een verschil zou kunnen maken tussen Djiboutiaanse migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen politieke activiteiten ontwikkelen is niet gestaafd door enige objectieve informatie.

Deze autoriteiten zullen ook kunnen vaststellen dat de eiseres effectief activiteiten heeft uitgeoefend voor de oppositie. Het is integendeel deze autoriteiten te onderschatten te denken dat zij met het feit dat de eiseres vicevoorzitter werd van een politieke beweging niet serieus zullen analyseren, rekening houdend met objectieve informatie over de oppositie in Djibouti (zie infra).

Verzoekende partij stelt vast dat het administratieve dossier geen enige objectieve informatie inhoudt over deze problematiek, terwijl zij ter ondersteuning van haar aanvraag, via een briefwisseling van haar advocaat, talrijke objectieve informatie heeft aangehaald die relevant zijn (zie infra).

3. Het engagement van de eiseres zou opportunistisch zijn

Bestreden beslissing is gegrond op het feit dat het engagement van de eiseres bij MRD wordt beschouwd als opportunistisch.

1) De aanstelling als vice-voorzitster van de eiseres

Verwerende partij evalueert de aanstelling van de eiser als vicevoorzitser en haar engagement als opportunist door het feit dat zij zeer snel na de verwerping van haar eerder verzoek begon.

Verwerende partij beschouwt dat de eiseres vragen zou hebben ontwijken over de manier waarop zij lid werd van MRD en wat zij voor de beweging had gedaan voordat zij gekozen werd.

Verzoekende partij vindt zeer opmerkelijk dat verwerende partij concludeert dat de eiseres zou vragen hebben ontwijken, terwijl deze vragen helemaal niet duidelijk waren en de eiseres die niet had begrepen had.

De eiseres heeft gevraagd om in het Frans gehoord te zijn.

Zij werd gehoord door een Nederlandstalige PO, in het Frans, waarvan de moedertaal zeker niet het Frans was.

Veel vragen van de PO werden niet correct en niet begrijpelijk. Op meerdere keren, heeft de eiseres bijgevolg deze vragen verkeerd begrepen. Zeker niet vermijden deze vragen te beantwoorden.

Gevraagd hou zij lid is geworden van MRD, legde zij uit dat voorgesteld werd door haar vriendin Khadija, dat haar naam op een lijst werd geschreven, dat zij gevraagd werd op tijd te zijn bij de vergaderingen en aan alle activiteiten deel te nemen.

De eiseres wenst duidelijk te maken dat zij niet begrepen had dat de vraag als doel had om te weten welke formaliteiten moest vervuld worden om lid te worden. Indien de vraag duidelijk en uitdrukkelijk gesteld zou hebben geweest, zou zij hebben kunnen uitleggen dat een PV werd opgesteld, dat zij moest haar naam aanwijzen en tekenen. Zij heeft een lidmaatschap ontvangen begin 2019.

Het is inderdaad correct dat zij snel werd voorgesteld als vicevoorzitser. De context is specifiek.

Het engagement van de eiseres in België was recent. Dit kan met anders zijn. De eiseres is in België aangekomen in 2017 maar werd administratief aangehouden tot begin 2018. Zij was op dat moment volledig geïsoleerd.

Toen zij vrijgelaten werd, had de eiseres geen contact binnen de Djiboutiaanse diaspora. Zij werd tijdelijk huisgevest door andere vreemdelingen die zij bij het gesloten centrum leerde kennen. Het is enkel vanaf middel 2018 dat zij in contact is gekomen met landgenoten die ook in België verblijven.

Zij heeft, onder andere, kennis gemaakt met een familie die haar heeft gesteund en was actief bij MRD.

Zij heeft haar achtergrond uitgelegd (engagement in Djibouti tegen mensenrechtenschendingen) en werd uitgenodigd om aan een vergadering van het MRD-deel te nemen.

Bij MRD, vond de eiseres de opportuniteit om haar gunst om de Djiboutaanse maatschappij te maken veranderen te concretiseren.

Zij heeft op dat moment ook besloten om lid te worden van die politieke partij.

Op 20 oktober 2018, nam zij deel aan haar eerste betoging hier in België. Zij heeft ter ondersteuning van haar vierde verzoek foto's van die betoging neergelegd als bewijs van haar deelname.

Op 6 april 2019, werd de eiseres verkozen als vicevoorzitter van MRD België. Het feit dat zij verkozen werd ondanks het feit dat zij geen lange voorgeschiedenis heeft bij die partij is niet het gevolg van een opportunistische demarche maar kan uitgelegd worden door het feit dat MRD actueel niet een sterke beweging is en nood heeft aan een nieuwe impuls. Er zijn bijzonder niet veel vrouwen die momenteel actief zijn bij MRD, terwijl die partij probeert om de functies paritair te verdelen. De eiseres, die toonde een belangrijk interesse voor de beweging en een vrouw was, was een interessante kandidaat om vicevoorzitter te worden.

Zoals uitgelegd door de eiseres tijdens haar ouderhoud, was zij de eerste vrouwelijke VP (NPO, p. 17).

Zij werd een grote verantwoordelijkheid voorgesteld want een verandering noodzakelijk was in de samenstelling van het comité "om te zien of iets zal veranderen" (NPO, p. 18). MRD was op dat moment in een moeilijke situatie en had verse bloed nodig...

2) De taken van de eiseres als ondervoorzitster

De eiseres werd ondervraagd over haar verantwoordelijkheden als VP.

Haar taak is dubbel.

Als VP, moet zij de voorzitter vervangen bij afwezigheid. Dit heeft zij in haar verzoekschrift van 22 november 2019 uitgelegd, evenals bij haar PO (NPO, p. 20).

Zij is bovendien ook lid van het comité. In deze maat, heeft zij, zoals iedere leden van het comité, de opportuniteit om voorstel te doen, ideeën te geven... om het dagelijkse leven van de partij te organiseren.

Zij heeft evenals als specifieke taak om mensen te moedigen om opnieuw deel te nemen bij de activiteiten.

In haar beslissing, beweert de verwerende partij dat de eiseres dit element niet bij haar PO zou hebben uitgelegd, terwijl dit opgesteld werd in het verzoekschrift van 22 november 2019.

Het is niet correct.

In het verzoekschrift, legde de eiseres inderdaad uit: [...]

Bij het PO, legde zij uit: [...]

De verwijzing naar “leden van MRD die ze vrijgelaten hebben” is een verkeerdelijk vertaling van de verklaringen van de eiseres dit in het Frans uitlegde: [...]

Haar verklaringen over haar activiteiten bij MRD zijn bijgevolg consistent.

3) De kennissen van de eiseres over de situatie van MRD in Djibouti

Verwerende partij beschouwt dat de eiseres onvoldoende kennissen zou hebben van de situatie van MRD in Djibouti. Zij bestempelt dit als “echter zeer beperkt”.

Gevraagd over de redenen waarvoor MRD illegaal is geworden, zou zij geen melding hebben gemaakt dat de voorzitter van de partij beschuldigd werd samen te werken met Eritrese autoriteiten.

Verwerende partij mag moeilijk zich baseert op dit enige element om te kennissen van de eiseres over MRD te beschrijven als zeer beperkt...

Tijdens haar PO, heeft de eiseres getoond dat zij een zeer goeie kennis had van haar partij, leden, activiteiten, organisatie,...

Zij wist wanneer en hoe de partij opgericht werd, aan welke verkiezingen zij deelgenomen hebben (NPO, p. 19), dat de partij illegaal is geworden, dat een internationale instanties heeft beschouwd dat MRD mocht toegestaan worden om deel te nemen aan de verkiezingen (NPO, p. 19), dat de Djiboutiaanse overheden heeft dit niet aanvaarden. Zij weet dat Daher Ahmed Farah (hierna DAF) niet toegestaan werd om deel te nemen aan de verkiezingen en dat een arrestatiebevel in 2017 (en niet 2007 zoals verkeerdelijk geschreven in de NPO, zie correcties, stuk 5) tegen hem stond (NPO, p. 10).

De eiseres werd niet gevraagd over de motieven van dit arrestatiebevel.

Over de redenen waarvoor hij niet kon deelnemen aan de verkiezingen, verwees zij naar het feit dat hij de dubbele nationaliteit heeft (wat niet bestreden is en correct is! Zie Le Vif, stuk 9) maar, inderdaad, niet naar het feit dat hij beschuldigd werd om deel te nemen met Eritrea.

De eiseres heeft dit element inderdaad niet spontaan vermeld en eraan niet gedacht omdat dit element pas als een excuus werd gebruikt door de overheden om DAF te vermijden deel te nemen aan de verkiezingen. Deze beschuldigingen zijn belachelijk. Dit element is niet significant. Er werd bijvoorbeeld geen melding gemaakt op de Wikipedia-pagina over hem (stuk 8)...

De kennissen van de eiseres zijn bijgevolg consistent, correct en relevant. Zij toont een echte interesse voor haar politieke partij en de leader ervan.

4) Het engagement van de eiseres zou beperkt zijn

Verwerende partij beschouwt dat de eiseres geen reëel engagement heeft kunnen aantonen.

Haar deelname aan activiteiten van de partij is beperkt terwijl haar raadsman sprak in haar verzoekschrift van een “rijk en intensief parcours”.

Het verzoekschrift dateert van november 2019.

Ondertussen vond COVID plaats.

Situatie is veranderd.

De eiseres en haar landgenoten werden gestopt in alle hun projecten door de pandemie. Alles die zij voorbereiden had voor het jaar 2020 werd vernietigd.

Zij hebben tot op heden niet echt kunnen herstarten.

Djiboudaanse diaspora in België beschikt over dezelfde tools om aan de lockdown over te leven. Zij hebben niet dezelfde technische en financiële middelen, niet iedereen heeft een laptop, een goeie internetverbinding en huiswerk heeft ook de situatie moeilijk gemaakt. De eiseres legde tijdens haar PO uit dat het bijna onmogelijk was om Zoom vergaderingen te organiseren met leden die tegelijkertijd moesten voor hun kinderen opletten (NPO, pp. 22-23)...

De eiseres heeft met veel details uitgelegd iedere activiteiten, zoals bij MRD als MJO, waaraan zij deelgenomen heeft, de politieke opening, betogingen,...

Er werden deze laatste maanden geen activiteiten meer georganiseerd want de MRD-beweging in België is in een stilstand positie. Dit is zeker geen aanwijzing van het opportunistische karakter van haar engagement...

5) De activiteiten van de eiseres als journalist voor LVD

Naast haar activiteiten bij MRD, is de eiseres actief bij La Voix du Djibouti (LVD) waar zij, voornamelijk, de audio-journaal voorstelt, zowel in het Frans als in het Somali.

Verwerende partij beschrijft de activiteiten van de eiseres bij LVD als geen “diepgaand journalistiek engagement”.

Zij verwijst naar onduidelijke elementen over de regelmatigheid en langdurigheid van haar prestaties. Verwerende partij verwijst naar het feit dat het attest van LVD stelt dat zij sinds januari 2019 journaal in het Frans voorleest, terwijl eiseres sprak van oktober 2019.

Dit critici is zeer anekdotiek, gezien het niet bestreden — en niet strijdbaar is! — dat de eiseres deze activiteiten effectief doet. Zij heeft de bewijzen ervan voorgesteld...

Het is bovendien niet correct dat de eiseres verklaard heeft dat zij vanaf oktober 2019 begonnen is met het Frans. Zij legde uit dat zij een onderbreking maakt tussen april en oktober 2019 door ziekte en vanaf oktober 2019 herbegonnen is (NPO p. 25).

De eiseres is vanaf maart 2019 begonnen journaal in het Frans voor te stellen. Het is mogelijk dat de directeur van LVD een vergissing in de data heeft gedaan. Dit heeft nochtans geen invloed op het feit dat de eiseres dit effectief doet...

De eiser legt ter ondersteuning van huidig beroep een lijst van journalen die zij voorgesteld heeft, met duidelijke aanwijzing van het moment waarop zij gehoord kan worden en haar naam uitdrukkelijk gezegd werd (stuk 7). De eiseres benadrukt dat deze uitzendingen door meer dan duizend mensen geluisterd werd en bijgevolg goed gevolgd is.

De eiseres heeft voor een bepaalde periode ook niet veel meer deelgenomen aan het journaal voor technische maar voornamelijk socio-economische redenen... de eiseres is nooit in een opvangcentrum verbleven, zij woonde bij landgenoten rond Kortrijk, in moeilijke omstandigheden.

Zij heeft enkel een telefoon, geen computer. Zij heeft moeilijkheden om het nieuws te vertalen, opschrijven en kunnen voorlezen. Verwerende partij heeft geen enig begrip getoond voor de moeilijke levensomstandigheden van de eiseres.

Over de journalistieke werk van de eiseres, verwees zij naar contact die zij had met een journalist in Djibouti met wie zij in contact is, Meneer Osman Y.B..

Verwerende partij verwijt aan de eiseres om met duidelijk te zijn over de natuur van hun discussie en of hij effectief aan haar informatie doorgeeft over de situatie in Djibouti.

De eiseres kan alleen maar bevestigen dat zij regelmatig in contact is met Osman Y.B., dat zij ongeveer twee keren per maand in contact zijn. Toen hij informatie wenst door te geven, probeert B. voornamelijk de directeur van LVD te bereiken, in het bijzonder indien informatie gevoelig zijn, maar als de directeur van LVD niet bereikbaar is, wat frequent is, contacteert hij de eiseres om deze directeur te kunnen onrechtstreeks te contacteren.

De eiseres heeft voor de rest uitgelegd dat zij deelgenomen heeft aan live-uitzending op Facebook, aan een betoging in het kader van Black Live Matters,...

Zij is, door haar activiteit bij LVD, die over een zeker auditoraat beschikt, een zichtbaarheid in de oppositie, waarvan zij een van de gezichten is.

Haar engagement is bijgevolg reëel, consistent en zichtbaar.

6) Het schrijven van internet artikels

De eiseres heeft evenals artikelen neergelegd die zij in 2019 heeft geschreven.

Zij heeft inderdaad sindsdien geen andere artikelen geschreven, opnieuw voor technische en socioeconomische redenen...

De pertinentie van de eerdere geschreven artikelen wordt door de verwerende partij niet besproken.

Die tonen een zeker interesse van de eiseres over thematieken verbonden met levenswaardigheid en het samenleven.

4. De neergelegde documenten

De eiseres heeft talrijke documenten neergelegd in verband met haar activiteiten, zowel bij MRD dan bij LVD.

Zij heeft evenals haar lidkaart neergelegd en attest van LVD en MRD. Dat deze attesten een gesolliciteerd karakter heeft wordt niet gestaafd door enige elementen. Het administratieve dossier houdt geen enige informatie over LVD en MRD in België en of hun leden en directie mogelijks gesolliciteerd steunattesten mogen opstellen.

5. De vrees voor vervolging omwille van het politieke engagement

De eiseres vreest vervolgd te worden omwille van haar politieke engagement dat zij in België heeft ontwikkeld.

Zij baseert haar vrees op objectieve informatie over de situatie van opposanten in Djibouti.

Het administratieve dossier houdt niettemin geen enige bronnen over situatie van opposanten in Djibouti.

Verzoekende partij verwijst bijgevolg naar de elementen die in de briefwisseling van haar advocaat dd. 29.08.2019 werden overgemaakt: [...]

Deze elementen tonen dat zijn geviseerd door de autoriteiten alle de militanten, onafhankelijk van de intensiteit van hun engagement, met ook een aandacht aan de organisatie van de oppositie in het buitenland, zoals bevestigd door het artikel van Humanité.

6. De vrees voor vervolging omwille van haar desinfibulatie

De eiseres had, zoals bijna iedere vrouw in Djibouti, een genitale verminking ondergaan.

Zij toonde een VGV type III (met infibulatie, zie MG van juni 2020, stuk 11).

De eiseres werd in België behandeld door de Dr CAILLET en volledig desinfibuleerde op 1^{ste} oktober 2020 (stuk 12).

De eiseres, die gescheiden is, vreest indien zij zou naar haar herkomstland moeten terugkeren, van stigmatisering lijden omdat zij onmogelijk een nieuwe echtgenoot mag hebben zonder geinfibulleerd te zijn.

Volgens een verslag van de Franse asielinstanties, OFPRA, van 2017 (stuk 10): [...]

Het risico om niet te kunnen trouwen voor een vrouw die niet besneden is, is reëel: [...]

De eiseres kent bijgevolg evenals een vrees voor vervolging op die grond."

2.2. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster de volgende stukken:

"3. Google onderzoek op naam van de eiseres;

4. Ondersteuningsbrief van de raadsman van de eiseres van 26 augustus 2019;

5. Mail met opmerkingen op de NPO van 15 maart 2021;

6. Notities van PO genomen door advocaat van de eiseres;

7. Lijst van opnames bij LVD;

8. Wikipedia pagina van Daher Ahmed Farah;

9. Le Vif, "Elections législatives à Djibouti - Un scrutin auquel l'opposition participe pour la première fois depuis dix ans», 21 februari 2013, [url]

10. OFPRA, Les mutilations génitales féminines (MGF), 21 juni 2017, [url]

11. MG van 2 juni 2020 ;

12. MG van 13 oktober 2020".

2.3. Bij verweernota voegt verweerder "COI Focus Djibouti. Mutilations Génitales Féminines (MGF) 20 april 2015".

2.4. Bij aanvullende nota, neergelegd ter zitting, voegt verzoekster een screenshot van Facebook waaruit zou lijken dat vergaderingen van MRD hebben hernomen en dat verzoekster aanwezig was.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk

aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Djibouti uit vrees voor problemen met de politie omwille van haar deelname aan een herdenking van de voorvader van haar clan Yunis Muse op 21 december 2015 (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 3 maart 2021, p. 7-8), alsook omdat zij omwille van haar clan gediscrimineerd en gevisieerd wordt en de leden van haar clan onder meer geen werk kunnen vinden (notities, p. 8).

Deze vluchtmotieven werden reeds als ongeloofwaardig beoordeeld in verzoeksters vorige drie verzoeken om internationale bescherming. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot het vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

5. In verzoeksters voorliggend volgend verzoek om internationale bescherming voert zij aan niet te kunnen terugkeren naar Djibouti omwille van haar politieke activiteiten in België.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat er bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, *Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *Note on réfugié sur place claims*, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 96).

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vrees als *réfugié sur place*, gelet op het volgende:

- Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij voor haar vertrek uit Djibouti niet politiek geëngageerd was (notities, p. 4-5, 15). Zij stond bij het verlaten van haar land dus niet gekend als opposante.
- Verzoeksters politieke activiteiten bij MJO-Europe en MRD België zijn beperkt in tijd en getuigen niet van een verstrekkend engagement. Verzoekster is reeds sinds juli 2017 in België, maar nam pas in september 2018 (een maand na de verwerping van het beroep in het kader van haar derde verzoek) voor het eerst deel aan een vergadering van MJO-Europe en in november 2018 ging zij voor het eerst naar een vergadering van MRD (notities, p. 15-17). Toen zij volgens haar eigen verklaringen nog “*nieuw*” was bij de MRD werd zij reeds gevraagd om vice-president te worden en amper een half jaar na haar eerste kennismaking met de organisatie werd zij op 6 april 2019 verkozen tot vice-president van MRD België (notities, p. 18). Verzoeksters verklaringen over haar takenpakket als vice-president (notities, p. 20) zijn vaag en geven alleszins geen blijk van een verregaande verantwoordelijkheid binnen de organisatie. De argumentatie in het verzoekschrift aangaande de timing van haar engagement in België, haar aanstelling als vice-president en de verwijzing naar de COVID-pandemie en technische en financiële moeilijkheden voor het organiseren van activiteiten, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeksters politiek engagement beperkt is in tijd en omvang. Het feit dat de activiteiten van MRD België op 16 oktober 2021 hernomen werden en dat verzoekster hierbij aanwezig was, zoals moet blijken uit de ter zitting neergelegde screenshot van Facebook, is evenmin dienstig om voorgaande vaststellingen omtrent haar profiel en activiteiten te wijzigen.
- Verzoeksters beweerde activiteiten als journaliste beperken zich dan weer tot het 12 keer voorlezen van het LVD-journaal in het Frans of het Somali (notities, p. 28-29; stuk 7), het af en toe filmen van manifestaties wanneer de technici van LVD niet aanwezig kunnen zijn (notities, p. 26-27) en het schrijven van drie artikelen, waarvan twee gepubliceerd werden op een eigen blog (notities, p. 28). Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat verzoekster het laatst een journaal voorlas in mei 2019 (stuk 7 bij het verzoekschrift) en dat zij na de drie artikelen van 2019 ook gestopt is met schrijven (notities, p. 28). Dit is bezwaarlijk een belangrijk en actueel politiek-journalistiek profiel. Dat verzoekster niet vaker het journaal voorlas en geen andere artikels meer schreef omwille van technische en/of sociaal-economische redenen, zoals wordt aangebracht in het verzoekschrift, spreekt het geringe journalistieke engagement niet tegen. Uit verzoeksters wisselende verklaringen over haar journalistieke contacten met Osman Y.B., een journalist in Djibouti, kan eveneens worden afgeleid dat zij zich een belangrijk politiek-journalistiek profiel tracht aan te meten dat echter niet overeenstemt met de werkelijkheid.

- Waar in het verzoekschrift een bepaalde versie van de feiten aangaande haar contact met Osman Y.B. wordt gegeven, kan dit de uiteenlopende verklaringen van verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud niet verschoonen.
- Verzoekster bleek verder slechts gedeeltelijk op de hoogte van het reilen en zeilen van MRD en de voorzitter ervan. Zo kon zij, ondanks herhaaldelijke vragen, niet aangeven dat de politieke rechten van Daher Ahmed Farah, voorzitter van MRD, werden afgenomen, noch dat MRD illegaal verklaard werd nadat de Djiboutiaanse autoriteiten de voorzitter ervan beschuldigden samen te werken met de Eritrese autoriteiten om het Djiboutiaanse regime omver te werpen. De argumentatie dienaangaande in het verzoekschrift, met name dat verzoekster wel bepaalde andere informatie kon geven (die bevestigd wordt door stuk 9 bij het verzoekschrift) en dat de door verweerder verwachte informatie niet eens op de Wikipedia-pagina van Daher Ahmed Farah staat (stuk 8), kan niet overtuigen. Indien verzoekster als vice-president van MRD België werkelijk oprecht politiek geëngageerd is, kan voornoemde kennis wel degelijk worden verwacht.
- Verzoekster moest toegeven nog geen enkele persoonlijke bedreiging of opmerkingen te hebben gekregen omwille van haar politiek engagement of journalistieke activiteiten in België (notities, p. 24-25, 30). Noch de stelling in het verzoekschrift dat er bedreigingen werden gericht aan *“opposanten in het geheel”*, waar zij één van is, noch de link naar een Facebookvideo waarop beledigingen zouden zijn gepost, die intussen echter zijn verwijderd, tonen aan dat verzoekster persoonlijke bedreigingen heeft ontvangen.
- Verzoekster beweerde weliswaar dat zij van haar broer hoorde dat haar familie in Djibouti wilt dat verzoekster stopt met haar acties vanuit België omdat ze hierover worden aangesproken door andere familieleden (notities, p. 30-31). Enerzijds blijven verzoeksters verklaringen dienaangaande steken in vaagheden waaruit niet kan blijken wie of waarom haar familie lastiggevallen werd, anderzijds is het hoe dan ook bezwaarlijk geloofwaardig dat haar familie bedreigd zou worden omwille van verzoekster terwijl verzoekster zelf nog nooit (desgevallend via sociale media) persoonlijk benaderd of aangesproken werd. De stelling in het verzoekschrift dat zij weinig kennis heeft van de bedreigingen jegens haar familie omdat haar contact met de familie beperkt is en omdat zij enkel onrechtstreeks via haar broer *“informaties”* ontving, doen geen afbreuk aan het feit dat verzoekster de bedreigingen niet aannemelijk kan maken. Bovendien blijkt uit haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat zowel haar moeder als haar broer (nog drie maanden voor het persoonlijk onderhoud) haar zeiden dat ze moest ophouden met haar politieke activiteiten in België (notities, p. 30-31). Verzoekster verklaarde daarentegen uitdrukkelijk dat zij niet luisterde toen haar broer haar wilde vertelde over de moeilijkheden van haar familie in Djibouti (notities, p. 31). Redelijkerwijze kan van een verzoekster om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en haar situatie in haar land van herkomst. Dat verzoekster naliet dit te doen en zelfs uitdrukkelijk aangaf niet te hebben geluisterd naar wat haar broer haar te vertellen had over de moeilijkheden van haar familie (notities, p. 31), getuigt van een gebrek aan interesse voor haar voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar ingeroepen vrees voor vervolging.

Gelet op het voorgaande is het niet aannemelijk dat verzoekster in het geval van een terugkeer naar Djibouti problemen zou kennen omwille van haar politieke en journalistieke activiteiten in België, noch dat de Djiboutiaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn.

Gelet op voorstaande vaststellingen maakt verzoekster immers niet aannemelijk dat zij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Djiboutiaanse autoriteiten stond omwille van enig politiek engagement. Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Djiboutiaanse overheid verzoeksters handelingen niet op de voet gevolgd heeft en derhalve niet op de hoogte is van haar acties in en vanuit België. Verzoekster toont noch middels haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, noch door de verwijzing in het verzoekschrift naar de Google-resultaten op haar naam (stuk 3) en de artikelen die zij schreef, aan dat haar activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Djiboutiaanse autoriteiten, laat staan dat dit verzoekster in een dermate negatieve belangstelling van deze autoriteiten zou kunnen brengen dat zij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

De in het verzoekschrift aangehaalde landeninformatie over de situatie van opposanten in Djibouti is dan ook niet dienstig.

6. In het verzoekschrift wordt nog aangevoerd dat verzoekster niet kan terugkeren naar Djibouti uit vrees voor vervolging omwille van haar desinfibulatie. Verzoekster stelt dat zij in Djibouti besneden werd met infibulatie (stuk 11), dat zij op 1 oktober 2020 gedesinfibuleerd werd (stuk 12) en dat zij bij een terugkeer naar Djibouti vreest voor stigmatisering omdat zij onmogelijk een nieuwe echtgenoot mag hebben zonder geinfibuleerd te zijn.

Verzoekster maakt deze vrees niet aannemelijk, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekster haalt deze vrees pas aan in haar verzoekschrift, hoewel de desinfibulatie plaatsvond op 1 oktober 2020 en zij door verweerder nog gehoord werd op 3 maart 2021.
- Het in het verzoekschrift aangehaalde citaat uit stuk 10 betreft vrouwelijke genitale verminking en de hoge prevalentiegraad hiervan in Djibouti, wat niet wordt betwist, maar maakt geen melding van het voorkomen van herinfibulatie. Uit de landeninformatie toegevoegd aan verweernota blijkt daarentegen dat herinfibulatie een zeldzame praktijk is in Djibouti.
- De landeninformatie waarnaar verzoekster verwijst in haar verzoekschrift (stuk 10) stelt dat het moeilijk kan zijn voor een onbesneden vrouw om een huwelijkspartner te vinden, maar hieruit blijkt geenszins dat dit onmogelijk zou zijn, laat staan dat de moeilijkheid om een huwelijkspartner te vinden zou leiden tot een stigmatisering die dermate zwaarwichtig is dat het gelijkgesteld kan worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.
- Verzoeksters vrees voor problemen in het geval zij opnieuw zou willen trouwen is hoe dan ook een louter hypothetische vrees die niet wordt geconcretiseerd in het verzoekschrift.

7. De bij het verzoekschrift gevoegde "*Ondersteuningsbrief van de raadsman van de eiseres van 26 augustus 2019*" (stuk 4), "*Mail met opmerkingen op de NPO van 15 maart 2021*" (stuk 5) en "*Notities van PO genomen door advocaat van de eiseres*" bevatten geen elementen die voorgaande motivering kunnen wijzigen.

8. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door haar uiteengezette vrees. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in haar vrees voor vervolging, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen of het bevestigen van één versie van de feiten, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent haar vage verklaringen en gebrek aan kennis en het aanhalen van rechtspraak van de Raad die individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten. Het argument in het verzoekschrift dat het administratief dossier geen informatie bevat "*over LVD en MRD in België en of hun leden en directie mogelijks gesolliciteerd steunattesten mogen opstellen*" doet geen afbreuk aan de eenvoudige vaststelling dat uit een lezing van de door verzoekster voorgelegde attesten blijkt dat deze op vraag van verzoekster en ten behoeve van verzoeksters verzoek om internationale bescherming werden opgesteld. De Raad neemt de stukken om dezelfde redenen als de commissaris-generaal niet in aanmerking als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

11. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

12. Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. X). Verzoekster laat na in haar verzoekschrift *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze “*artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), artikelen 15,16 en 17 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie de rechten van de verdediging*” geschonden zouden zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS